

V

(Objave)

SODNI POSTOPKI

SODIŠČE

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 30. avgusta 2013 vložilo Bundesgerichtshof (Nemčija) – Walter Jubin proti easyJet Airline Co. Ltd

(Zadeva C-475/13)

(2013/C 359/03)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Bundesgerichtshof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka in revident: Walter Jubin

Tožena stranka in nasprotna stranka v revizijskem postopku: easyJet Airline Co. Ltd

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali se odškodnina, ki je v skladu z nacionalnim pravom odobrena za povračilo dodatnih potnih stroškov, ki so nastali zaradi odpovedi rezerviranega leta, lahko odšteje od odškodnine iz člena 7 Uredbe ⁽¹⁾, če je letalski prevoznik izpolnil obveznosti na podlagi člena 8(1) Uredbe?
2. Če se lahko odšteje: ali to velja tudi za stroške nadomestnega prevoza do končnega namembnega kraja letalskega potovanja?
3. Če se lahko odšteje: ali lahko letalski prevoznik to stori vedno ali pa je odštete odvisno od tega, v kolikšni meri je to dovoljeno po nacionalnem pravu ali v kolikšni meri ga sodišče šteje za primerno?
4. Če je merodajno nacionalno pravo ali če mora sodišče odločiti na podlagi diskrecijske pravice: ali je treba s plačilom

odškodnine na podlagi člena 7 Uredbe nadomestiti le nevšečnosti in izgubo časa, ki je potnikom nastala zaradi odpovedi leta, ali tudi premoženjsko škodo?

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 261/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o določitvi skupnih pravil glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali velike zamude letov ter o razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 295/91 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 7, zvezek 8, str. 10).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 30. avgusta 2013 vložilo Bundesgerichtshof (Nemčija) – Heidemarie Retzlaff proti easyJet Airline Co. Ltd

(Zadeva C-476/13)

(2013/C 359/04)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Bundesgerichtshof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka in revident: Heidemarie Retzlaff

Tožena stranka in nasprotna stranka v revizijskem postopku: easyJet Airline Co. Ltd

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali se odškodnina, ki je v skladu z nacionalnim pravom odobrena za povračilo dodatnih potnih stroškov, ki so nastali zaradi odpovedi rezerviranega leta, lahko odšteje od odškodnine iz člena 7 Uredbe ⁽¹⁾, če je letalski prevoznik izpolnil obveznosti na podlagi členov 8(1) in 9(1) Uredbe?

2. Če se lahko odšteje: ali to velja tudi za stroške nadomestnega prevoza do končnega namembnega kraja letalskega potovanja?
3. Če se lahko odšteje: ali lahko letalski prevoznik to stori vedno ali pa je odštetje odvisno od tega, v kolikšni meri je to dovoljeno po nacionalnem pravu ali v kolikšni meri ga sodišče šteje za primerno?
4. Če je merodajno nacionalno pravo ali če mora sodišče odločiti na podlagi diskrecijske pravice: ali je treba s plačilom odškodnine na podlagi člena 7 Uredbe nadomestiti le nevšečnosti in izgubo časa, ki je potnikom nastala zaradi odpovedi leta, ali tudi premoženjsko škodo?

(¹) Uredba (ES) št. 261/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o določitvi skupnih pravil glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali velike zamude letov ter o razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 295/91 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 7, zvezek 8, str. 10).

Tožba, vložena 20. septembra 2013 – Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska proti Evropskemu parlamentu, Svetu Evropske unije

(Zadeva C-507/13)

(2013/C 359/05)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska (zastopniki: E. Jenkinson, S. Behzadi-Spencer, agents in K. Beal QC)

Toženi stranki: Evropski parlament, Svet Evropske unije

Predlog tožeče stranke

Tožeča stranka Sodišču predlaga:

- člen 94(1)(g), člen 94(2) in/ali člen 162(1) in (3) Direktive CRD IV (¹) naj se razglasijo za nične;
- člena 450(1)(d), (i) in/ali (j) in/ali 521(2) Uredbe CR (²) naj se razglasita za nična;

— Evropskemu parlamentu in Svetu Evropske unije naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Združeno kraljestvo (v nadaljevanju: UK) zahteva razglasitev ničnosti omejenega števila določb določenih zakonodajnih aktov Evropskega parlamenta in Sveta Evropske unije v skladu s členom 263 Pogodbe o delovanju Evropske unije (v nadaljevanju: PDEU). Ničnostna tožba se nanaša na „Paket CRD-IV“, ki je začel veljati 17. julija 2013. Paket sestavljata nova kapitalna direktiva, Direktiva 2013/36/EU; in nova kapitalna uredba. UK želi izpodbijati le nekatere določbe iz teh aktov, in sicer:

- (i) Člene 94(1)(g), 94(2) ter 162(1) in (3) Direktive 2013/36/EU (v nadaljevanju: Direktiva CRD IV), ki je bila objavljena v Uradnem listu dne 27. junija 2013. V skladu s členom 164 je Direktiva začela veljati 17. julija 2013.
- (ii) Člene 450(1)(d), 450(1)(i), 450(1)(j) in 521(2) kapitalne uredbe, Uredba (EU) št. 575/2013 (v nadaljevanju: Uredba CR). Uredba CR je bila objavljena v Uradnem listu z dne 27. junija 2013, veljati pa je začela 28. junija 2013, v skladu s členom 521(1). V skladu s členom 521(2) se uporablja od 1. januarja 2014.

S spornima predpisoma sta Parlament in Svet sprejela več ukrepov v zvezi s spremenljivimi prejemki, ki se lahko plačajo določenim uslužbencem institucij (to je kreditnim institucijam in investicijskim podjetjem, kakor so opredeljene v členu 4 Uredbe CR). S členom 94(1)(g) Direktive CRD IV je bila določena omejitev variabilnih prejemkov, ki se lahko plačajo „prevzemnikom materialnega tveganja“. To je bilo pogovorno poznano kot „omejevanje nagrad za bankirje“. Nadalje, v skladu s členom 94(2) Direktive CRD IV, je bila z zakonodajo EU Evropskemu bančnemu organu (v nadaljevanju: EBA), agenciji ustanovljeni v skladu s členom 114 PDEU, zaupana naloga opredelitve meril za določitev „prevzemnikov materialnega tveganja“ v posameznih institucijah ter za razvoj smernic v zvezi z diskontno mero, ki se lahko uporabi pri dolgoročnih spremenljivih prejemkih. V skladu s členom 450 Uredbe CR morajo institucije objaviti določene podrobnosti plač teh subjektov, zato da so na voljo javnosti.

Združeno kraljestvo trdi, da bi morale biti sporne določbe razglašene za nične iz naslednjih razlogov:

- (i) sporne določbe imajo neustrezen pravni temelj v Pogodbi;
- (ii) sporne določbe so nesorazmerne in/ali niso v skladu z načelom subsidiarnosti;